

מלאי ידוק ציור אחר של שמואל בק, ש' תיאור את המציאות בסיפורו העיתוני של אורי אבנרי משנת 1954. מי שמרית

היודיים בודקים תעודות של ערבים, שחויבו לשאת טלאי ירוק ועלו האות עין, ולגור בתחום-מושב. הדברים נכתבו 13 שנים לפני כיבוש הגדה המערבית.

חוגי הימין הקולוניאליסטי והמיליטריסטי בעולם. אין להפריז בהערכת סממנים אלה. לחוגים אלה חסרה עדיין השקפת עולם פאשיסטית מגובשת, אשר בלעדית לא יתכן להקים מישטר פאשיסטי מובהק. אולם הם מהווים ככר עתה סימפטום מרדיג. הצועד את הצעד הראשון בדרך זו, עלול לצעוד גם את הצעד השני והשלישי — או להכשיר את הקרקע לבאים אחריו, העלולים להתגבר בימי מצוקה כלכלית או משבר פוליטי.

זה יכול לקרות כאן: זה אינו מוכרח לקרות מחוץ, ואינו מוכרח לקרות בכלל. אולם זה יכול לקרות — והתנאים החומריים והרעיוניים בישראל כשרים לכך יותר מאשר היו בגרמניה של 1928. העירנות האנטי-פאשיסטית, כמו הצרקה, חייבת להחליל בבית.

אל ניטול קיסמים או קורות מבין עיני רעינו, מבלי ליטול את הקיסם מבין עינינו.

המיעוטים ולשונות הערבים. פרשת-לבון שפכה אור על כמה ממוקדיה הסכנה בישראל. נסתבר סופית כי אומנם קיימים בישראל חוגים, הקרובים לשילטון, המטיפים לפולחן המסוכן של קדושת הצבא ומערכת הביטחון. אותם החוגים גילו, בשאי הפרשה, שהם מוכנים לפתוח במסע בלתי-מרוסן של פולחן המנהיג, עד כדי העלאת הטענה שהמדינה תאבד אם המנהיג האחיד בדורו ינטוש את ההגה.

אותם החוגים חוזרים השכם והערב כי "האויב זומם לכלותנו" — וכאשר האויב היה שטט מדי, דאגו לעוררו בעסקי-ביש.

הם המטיפים לקיום חוקי-החירום הורדניים — מיסגרת חוקית, המאפשרת כבר כיום להקים בישראל מימשל דיקטטורי ללא צורך בשיוני תחיקתי.

ואולי חשוד מכל: אותם חוגים מגלים אהדה אינסטינקטיבית לכל

נולדו צבא ישראלי ומימשל ישראלי, שהעלו גורמים נפשיים חדשים, העשויים להכשיר את הקרקע לפאשיזם. בארץ אין מסורת דמוקרטית אמיתית. קיימים בה חוקי-חירום, מעצור מינהלי, מימשל צבאי, צנזורה פוליטית. ומדי פעם מורגשים געגועים ל"איש חזק" ולדיקטטורה. בשום מדינה במערב לא קיים עוד פולחן אלילי כה חזק למיסגרת הממלכתית כמו בישראל, והמילה "מדינה" היא כיום המילה המלהיבה ביותר בשפה העברית.

בשולי החיים הציבוריים קיימים בארץ כמה פלגים ואישים בעלי סימני-הידר נאציים חלקיים. אולם דומני שאם אי-פעם יקום היטלר ישראלי, לא יבוא דווקא מחוגים אלה, חסרי-הכשרון. סבירה יותר האפשרות כי היטלר ישראלי ינסה לאמץ לעצמו שיסמות מהווי הפלמ"ח וההתיישבות, שיתעטף באיצטלה של "חלוצות" חדשה, שינסה להציל את "האופי המערבי" של המדינה, שיטיף לדיכוי

בשאיפתם להסוות את מהותם על-ידי שם האומר את ההיפך ממה שהם רוצים. כל מיפלגה שהתפלגה ממיפלגה אחרת קוראת לעצמה "תנועה מאוחדת" או "תנועת האחדות". כל תנועה ריאקציונית נוטה לקרוא לעצמה "סוציאליסטית", או לפחות "סוציאלית". פלג שכל שאיפתו להשתלב במישטר ישר, מקפיד לכלול בשמו את המילה "חדש".

אם מיפלגה נקראת בשם "רארי-קאלית", יש לחשוד בה שהיא מתונה ושמרנית. ומיפלגה הקרויה "כללית" קיימת, בדרך כלל, לשם שמירת הפריבילגיה הפרטית של קומץ אינטרסנטים. כך זה בעולם — וגם בישראל.

יש לכך כמה וכמה סיבות. כל אדם רוצה להיות מה שאיננו. הוא הדין לגבי מיפלגה. יתר על כן, כל מיפלגה חדשה משתרלת לנחש מה תהיה האשמה העיקרית שתוטח בפניה, ומבקשת לקדם את פני הרעה עלי-ידי שם שיקהה מראש את העוקץ. אצל הפאשיסטים למיניהם, ובראשם הפאשיסטים השייכים למין הנאצי, הפכה תופעה מקובלת זו לשיטה מחוכמת. אפילו השם "פאשיזם" עצמו כוזב. הפאשוס, צרור של קנים מסכיב לגרון, היה סמל החזק ברומא העתיקה. ואילו הפאשיזם האיטלקי, כמו הגרמני, שאף לחיסול עצם המושג מדינת-חוק.

היטלר ישראלי

האם ישנה אפשרות שיקום אי-היטלר הבא להיות עברי, בן מדינת ישראל?

עצם הרעיון נראה אבסורדי. לכל ישראלי שני היו קרובים שהושמרו בידי הנאצים. אומה שהרגישה על גופה את מוראות הנאציזם כיצד תוליד מתוכה נאציזם משלה?

לרוע המזל, אין נסיון כזה מהווה חיסון. אולי אף להיפך. ההיסטוריון הבריטי ארנולד טוינבי טוען, לא בלי צדק, כי הנדרש נוטה מטיבעו לחקות את רודפיו. על כן חייב כל ישראלי לשאול את עצמו בכל הרצינות את השאלה: האם זה יכול לקרות כאן? האם יכול לקרות כי השואה הנאצית הבאה תמצא אותנו לא ברמות

נוטה) למישטר של מרות. אולם היטלר אמריקאי אמיתי (בניגוד לפסיכופאט אווילי כמו רוקול) בין כי איריאל החופש מושרש עמוק בתודעה האמריקאית. על כן יציג עצמו כמזיל החופש מפני כוחות השיעבוד. הוא יטען כי הוא נאלץ להקים דיקטטורה כדי להציל את אמריקה מידי שוחרי הדיקטטורה, וכי זה, כהכרח חולף, שרות נאמן לחופש.

ג' מקינארת המנוח, אף שהיה רק נאצי חלקי וחובב, הלך מבחינה זו בדרך הנכונה.

היטלר עצמו שנה את הרעיון הסוציאליסטי מעומק נפשו, כמעט שינאה גופנית. שינאה זו הטביעה את חותמה על כל זיכרונות-הנעורים שלו, כפי שהועלו על-ידיו במיין קאמפף. אולם כבואו לייסד את מיפלגתו, הבין כי המוני גרמניה נאמנים לסוציאליזם וכי דווקא הסוציאליזם מלהיב אותם. לכן אימץ לעצמו, אחרי היסוס קצר, את הסיסמה הקדושה. האיש שמטרתו העיקרית היתה לשבור את תנועת-הפועלים הגרמנית ולקבור את הרעיון הסוציאליסטי, הכריז על עצמו כעל "סוציאליסט לאומי". קרא למיפלגתו "מיפלגת פועלים". הוא צעק כי קארל מרקס היה זויף וזיף את הרעיון הסוציאליסטי, וכי הוא, היטלר, יגשים את הסוציאליזם "הגרמני", "האמיתי".

אילו היה קם כיום היטלר חדש במרכז אירופה, קרוב לוראי שלא היה משתמש עוד במושג "סוציאליזם", שאיבד בינתיים הרבה מכוחו להלהיב ולהצית יצרים, אחרי שתנועת הפועלים האירופית נכשלה בצורה כה מחפירה במאבקה נגד היטלר המקורי. עתה היה היטלר בוחר לו, מן הסתם, מושג קיצוני יותר. למשל: "נציונלי-קומוניזם" או "קומוניזם אירופי". הוא היה מתימר להקים כוח שלישי בעולם, נגד הקאפיטליזם הרקוב ונגד הסטאליניסטים שבגדו בקומוניזם "האמיתי". הוא היה מטיף למישטר "שיטופי", "אמיתי", "ברוח תרבות אירופה".

דבר אחד בטוח לגמרי: היטלר החדש היה מגדיר את עצמו כאנטי-נאצי קיצוני, מגנה בקול-יכולות את שיטות היטלר המקורי, שופך רמעות על קיברה של אנה פראנק.

תנועה הדוגלת בחבישה בלתי-מוסרית, מוכרחה להוביל אל הפשע!

קרוב לוודאי כי היה מאמץ לו סמל כמו ה-V של צ'רצ'יל, או מגדל-השמירה של דאכאו, כדי להבליט כי מטרתו העליונה בחיים היא לקדם מילחמה על כוחות הנאציזם והפאשיזם. שם טוב לתנועה נאצית חדשה יהיה "הליגה האנטי-נאצית", או "ברית משוחררי מחנות-הריכוז" או "תנועת ההתנגד

רות".

היטלר אמריקאי. לעומת זאת, היה מתחשב ברעיון היוממה הפרטית, השולט בתודעה האמריקאית (למרות שבמציאות הכלכלית האמריקאית של ימינו, אין רעיון זה אלא פיקציה). היטלר אמריקאי היה מתימר להיות אנטי-סוציאליסטי ואנטי-קומוניסטי קיצוני. הוא היה טוען כי הבורגני רוזוולט, אייזנהואר וקנדי שללו מאמריקה את תחושת-ייעודה, נתנו לסוציאליזם מוסווה לשבור את המוראל שלה, וכי עלינו דרוש מנהיג שיניע ניהל רגל חדש ומשמעת לאומית, כדי לעמוד בהצלחה במלחמת-החופש נגד הפושעים האדומים.

תנועה כזאת היתה מכנה את עצמה בשם כמו "מיפלגת החופש" או "התנועה הלא-ליברלית". כיום נראית אפשרות כזו רחוקה, אך היא לא תיראה אם כך את תעלומה ארצות-הברית במיכחן כפול משבר כלכלי חמור ושל עליית-כוח מפחידה של ברית-המועצות. אז תיווצר היסטריה של פחד, שמוצג מוכשר יוכל להציל אותה. זו כפי שנגזר זכר היטלר בשנותיו. מובן שאין הנאצים בודדים